

γείς νοθευοῦνται νὰ μὴ πηδῶσιν ὑπὲρ τὰ ἐ-
σκεμμένον. Ἐσχάτως τὰ μέλη ἐνὸς δημοτικοῦ συμ-
βουλίου παρητήθησαν διότι δὲν ἤθελον νὰ ὁμώσωσι
πίστιν εἰς τὸν πρόεδρον· οἱ ἐκλογεῖς, προσκληθέντες
νὰ ἐκλέξωσι τὸ δημοτικὸν συμβούλιόν των, ἀνέδει-
ξαν, διὰ τῆς ψήφου των, τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας, καὶ ὅχι
τοὺς ὑποψηφίους τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ἐπαρχος ἠκού-
ρων ἀμέσως τὴν ἐκλογὴν καὶ δὲν διέταξε πλέον
νέαν ἄλλην, ἀλλὰ διώρισεν οἰκοθεν δημοτικούς συμ-
βούλους τοὺς μειονοτήσαντας ὑποψηφίους. Ἐγκλη-
δρῶν δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ ἀξίωμα των, ἔλεξε τάδε.
« Κύριέ μου, νομίζω χρεὸς μου νὰ σὲς ὑπενθυμίσω,

ἐλευθεροτυπίαν· ἀλλ' οἱ νομάρχαι τοσοῦτον φροντί-
ζουσι νὰ μὴ λάβῃ τὸ κοινὸν κάμειαν δυσάρεστον
ἐντύπωσιν ὥς ἐκ τῆς ἐλευθερίας ταύτης, ὥστε τιμω-
ροῦσι καὶ αὐτὴν τὴν παράβασιν τῶν θεωρητικῶν κανό-
νων τῆς βίτορικῆς ἢ τῆς ποιήσεως. Πρὸ δύο μηνῶν,
εἰς καθήγητῆς ἐξέδωκε συλλογὴν ποιημάτων· λόγῳ
πολιτικῶν φρονημάτων, τὰ ποιήματα ταῦτα ἦσαν
ἀμώμητα, διότι οὐδὲν κοινὸν εἶχον πρὸς τὴν πολιτι-
κὴν· ἀλλ' ἡ κυβερνήσις ἐθεώρησεν ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀ-
ποχρῶσθαι χάριν καὶ φιλοκαλίαν· ὅθεν ὁ Κύριος καθη-
γητῆς προσεκλήθη νὰ γράφῃ εἰς τὸ ἐξῆς καλῆτέρας
στίχους.

Δοιδόβικος Ναπολιώρ.

ἔτι, ἂν καὶ διωρίζεσθε δημοτικοὶ σύμβουλοι πρὸς
τῆς κυβερνήσεως, εἰσθε ὅμως οὐδὲν ἥττον οἱ μόνον
νόμιμοι τοῦ δήλου ἀντιπρόσωποι. Δὲν σὲς διώρισεν ἡ
κυβέρνησις, ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη. Εἶναι ἀληθές, ὅτι
ἐλάθετε ὀλιγωτέρως ψήφους ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους
σας· ἡ κυβερνήσις ὅμως δὲν θεωρεῖ ὡς ἀγαθὰς εἰμὴ
τὰς ψήφους, τὰς ὁποίας ἐλάθετε ὑμεῖς, τὰς δὲ δο-
θείσας εἰς τοὺς ἀντιπάλους σας θεωρεῖ ὡς πανηρίας,
καὶ ἴσως ἐπιχειρήσῃ τὴν καταδίωξιν τῶν αὐθαδῶν
ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ἠσχύνθησαν νὰ δώσωσιν αὐτάς·
(Ἐφημερίς τῶν συζητήσεων τῆς 29 Αὐγούστου, στή-
λη 3 τῆς 1ης σελίδος). Ὁ νόμος καθιεροῖ ὁμοίως τὴν

Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι φροναῖσιν, ὅτι τὰ
ἔθνη τότε μόνον δύνανται νὰ εὐδαιμονήσωσιν, ὅτε ὁ
ἔσχατος τῶν ἀχθορόρων, ὁ ἄνθρωπος ὁ μηδεμίαν πα-
ρέχων εἰς τὴν κοινωνίαν ἐγγύτησιν ἱκανότητος ἢ χρη-
στότητος δύναται νὰ ἀναβιδάσῃ ὅν τινα θέλῃ, ἢ καὶ
αὐτὸς ν' ἀναβιδασθῇ εἰς τὰ ὑπάρτα τῶν ἀξιοματίων· ἢ
ὅτε δύναται ἐλευθέρως νὰ διαχέῃ εἰς τὴν κοινωνίαν
τὸν φθοροποιὸν ἰὸν τοῦ ψεύδους, τοῦ φθόνου καὶ τῆς
ἀμαθίας. Εἶδομεν, χάριτι θεῷ, πολλὰ κράτη ἰσχύσαντα
ἄνευ τῶν πανηκείων τῆς γενικῆς ψηφοφορίας καὶ
τῆς ἀκράτου ἐλευθεροτυπίας. Ὅτι νομίζομεν ὅμως
καλὸν, ἐν τῇ φιλολογικῇ ἡμῶν ματαιότητι, εἶναι